

Amblàs, entre l'art i l'arqueologia

Exposa al Museu de l'Esquerda de Roda de Ter una antologia de dues dècades d'obra escultòrica

Oriol Amblàs a la sala d'exposicions del Museu de l'Esquerda, on mostra la seva obra fins al proper dia 12 de desembre

Roda de Ter

Jordi Vilarrodà

Les dues passions del vigatà Oriol Amblàs conflueixen a l'exposició que aquests dies es pot veure al Museu de l'Esquerda. D'una part l'artística, centrada sobretot en l'escultura. I de l'altra l'arqueològica, amb el jaciment rodenc com a lloc de referència. Amb el títol “_de la terra” sintetitza aquest ampli recull de la seva obra, que cobreix dues dècades llargues de treball discret. Fins ara no havia fet mai una exposició individual, i menys de les dimensions d'aquesta.

“La meua formació va començar amb l'arqueologia i va seguir amb l'art”, diu Amblàs. Les classes de la carrera d'Història de l'Art a la Universitat de Barcelona avançaven en paral·lel a les classes de dibuix amb Ferran Sanz, al carrer Nou de Vic. I sempre més ha estat així des d'aquell moment. Especialitzat en arqueologia, ha participat regularment en les excavacions de l'Esquerda, durant deu anys com a codirector. I al mateix temps, exerceix de professor a l'Escola d'Art de Vic en l'especialitat de tècniques del metall. Dues cares d'una

mateixa moneda: “He volgut unir aquestes dues mirades”, explica.

“Treballes la terra, i la terra et treballa”, diu Amblàs. Una reflexió que valdria tant per a l'arqueologia com per a l'art. Aquest diàleg és el que ha volgut explicar amb la selecció de peces de la mostra. Els materials sorgeixen de la terra, igual que els testimonis del passat. Per això el lloc escollit per explicar-se no podia ser altre que les dues sales on es mostren les seves obres, a la planta baixa del Museu de l'Esquerda. El recorregut s'estructura en quatre sèries. La primera,

sobre l'origen i l'estructura interna de les coses amb una de les darreres peces, *Origen*, construïda l'any passat utilitzant els residus que queden al fons del forn de fosa, a l'Escola d'Art de Vic. “És l'origen del meu ofici”. Al costat, una altra peça feta gairebé vint anys enrere, *Mite de la caverna*, el mite de Plató on Amblàs hi veu “un homenatge a les idees primigènies, la llavor d'allò que pot ser més gran”. Una al·legoria de l'ensenyament. El segon àmbit, dedicat als rastres, marques i absències, és més introspectiva, amb peces abstractes on el joc de

ple i buit connecta també amb l'arqueologia: sovint l'arqueòleg treballa amb aquests rastres, els *negatius* d'un objecte que ha desaparegut, però també els rastres són “les absències i records, allò que ens fa ser com som”. El conjunt de l'exposició parla d'identitat, de lloc, i també de pas del temps, un tema que es fa evident en el tercer àmbit de la mostra, que Amblàs encapçala amb l'explícit lema *Nascentes morimur*, és a dir, que tan

Treballa fusta, formigó, bronze, acer, marbre i també dibuix

bon punt naixem començem a morir. La reproducció d'una de les tombes antropomorfes de l'Esquerda o d'una fossa del neolític de Savassona esdevenen escultures, al costat d'*Estela*, una peça de formigó que reproduïx el mapa mateix de l'Esquerda. I per acabar, el retorn a la matèria primigènica: escultures que prenen forma d'arades en repòs. Les escultures es complementen en aquesta part amb els dibuixos que han estat el seu precedent. “És una forma que la tinc molt interioritzada”, explica Amblàs.

L'exposició és també un homenatge explícit als mestres de l'escultor: des de Ferran Sanz, amb qui va començar, fins a Josep Ricart, amb qui ha compartit hores d'ensenyament i de treball a l'Escola d'Art, passant pel seu pare, Miquel Amblàs, Eudald Alabau o Rosa Garcia. “He trigat temps per explicar el pas del temps”, diu Amblàs, que tanca ara una etapa artística. “En tenia la necessitat i era un deure”.

Cicle sobre els 'contenidors de l'art', a Vic

Vic L'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies i la delegació del Col·legi d'Arquitectes organitzen el cicle “Contenidors d'art”, per parlar dels museus i l'arquitectura contemporània. El cicle, coordinat per Ferran Blancafort, va començar dimecres amb una xerrada de Gilles Trégouët sobre el Museu Soulages de Rodez (França) de l'estudi olotí RCR. Se'n faran dues més sobre el Museu Picasso de Barcelona i el Musée des Beaux-Arts de Lausanne.

Vic obre la cultura a les malalties neurològiques

Vic Fins a final de mes, Vic s'ha adherit al programa CulturaMENT, impulsat des de la Diputació de Barcelona, per obrir activitats culturals a persones grans amb inicis de malalties neurològiques, que poden assistir-hi amb els seus cuidadors. El Museu Episcopal de Vic (MEV) acull bona part d'aquestes activitats (a la fotografia), però també poden participar en la descoberta del Vicpuntzero o a L'Atlàntida.